

Asylsøkerforskning

Ole Danbolt
Psykolog

Hvorfor forskes det ikke på dem som kastes ut av landet?

FORSKNING OM ASYLSØKERE

Når offentlige institusjoner og organer er opprettet og driftes for å avgjøre menneskeskjebner, skulle man tro at det ville medføre forskning. Det forskes på resultatene av medisinsk behandling, av kosthold, undervisning, treningsopplegg mv. Man vil forvise seg om at alt blir gjort til beste for pasienter og andre deler av befolkningen.

Forskningen kunne for eksempel handlet om å følge et tilfeldig utvalg hjemsendte asylsøkere og deres møte med hjemlandets myndigheter, familie og samfunn. I noen tilfeller kunne kanskje dette føre til at en utkastet asylsøker fikk tillatelse til å komme tilbake til Norge etter forfølgelse i hjemlandet. Slik forskning ville jo i tillegg gi Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) et sikrere grunnlag for avgjørelser.

Men på dette område er forskning uønsket. Daværende justisminister Grete Faremo avsto i sin tid et forslag fra psykolog Atle Dyregrov om avviste asylsøkere. Da hadde mange kritikere påstått at avgjørelsene var basert på tilfeldig skjønn, idet man støttet seg til utilstrekkelig kunnskap om søkerens hjemland.

På medlemsmøte i NPF Hedmark 12. mars 2015 fortalte Magne Raundalen at psykologer igjen har foreslått forskning på utkastede asylanter. Denne gangen begrunner man avslaget med at Norge ikke har noe ansvar for dem som er nektet asyl.

Jeg foreslår at Norsk psykologforening og andre samfunnsvitenskapelige kretser søker samarbeid med humanitære organisasjoner som Røde Kors, Amnesty, NOAS, Redd Barna osv. for å få satt i system et forskningsprogram om hvordan det går (og har gått) med asylsøkere med avslag.